

POKROK ZÁPADU

Založen 1871.--Ročník XXXV

OMAHA, NEBR., VE STŘEDU, DNE 28. ÚNORA 1906.

ČÍSLO 31.

Zasedání 59. kongresu.

Dne 20. února rokovalo se v senátu o podrobnostech zákona o potravinách, ale přes to, že debatovalo se o té věci přes tři hodiny, nebylo docleho žádného pozitivního výsledku. Kolem čtvrté hodiny z úcty k zvěčnělému kongresníku Castorovi z Pennsylvanie bylo jednání odročeno. Podobně stalo se i v poslanecké sněmovně, když byl jmenován výbor, který má se v pátek pobýtu Castorova ve Philadelphii účastnit. Dne následujícího bylo jednání dále o padělení potravin, léků a nápojů. Debatovalo se o předložení zákona tohoto velice dlouho, ale konečně došlo k přijetí. Dle ní falšování a padělení potravin považuje se za zločin a trest se pokutou \$500, nebo vězením po dobu jednoho roku. Zajímavou byla petice, kterou předložil senátor Warren. Byla to žádost žen z Wyomingu, aby senátor Smoot byl vyloučen ze senátu. — V poslanecké sněmovně toho dne rokovalo se o rozpočtu pro armádu a poslanec Hull, který jménem komitétu návrh na tento rozpočet vykládal, dokazoval nutnost pohotovosti našeho loďstva a vojska, vzhledem k nepokojům v Číně. Po té debatováno bylo o pětistě hovalectví a vnitrozemní dani, což zabralo téměř 8 hodin. Dne 22. února byla předčítána v senátu dle starého zvyku řeč Washingtona na odchodnou. Předčítal ji senátor McCreary z Kentucky. Toho dne podal Knox z Pennsylvanie předlohu ohledně železničních sazeb. Předloha tato je soukromá a nemá s předlohou Hepburnovou žádnou spojitost. V senátu dostalo se jí prý dobrého uvítání a byla též toho dne předčítána. Tillman podal petici petrolejových rafinerií v Titusville a Oil City Pa., žádající, aby se jich kongres ujal proti železnicím, které ukládají jim za dopravu přeměrně vysoké sazby. Toho dne byly též přijaty předlohy týkající se zakoupení uhelných dolů na ostrově Batanu na Filipínách a upravení filipinského cla na tkaniny. V poslanecké sněmovně bylo mnoho debatováno o předložení peněz na vojsko. Debata o této předložce byla místy velice ostrá. Též znovu předčítán byl návrh o podpoře obchodnímu loďstvu. Největší zájem otáčel se stále kolem Hepburnovy předlohy o upravení železničních sazeb. Předloha tato má mnoho nepřátel v senátu a mnoho je takových, kteří proti předložce té vedou boj tajný. Předloha Knoxova, o níž se hovoří zmiňujeme, podobá se sice Hepburnově, ale obsahuje ještě dodatky, který by mohl celou věc převést v nívec. Tento dodatek totiž ustanovuje, aby železnice, které nejsou a upravením sazby mezinárodní železniční komisi spokojeny, měly právo odvolati se k apelačnímu soudu. Dne 23. února senát nezasedal. V poslanecké sněmovně byla přijata resoluce, podaná Tillman-Gillespiem, aby mezinárodní obchodní komise prozkoumala dopravní výhody železnic a monopolů vůbec. Debata o této resoluci trvala přes

hodinu a místy byla velice zajímavou.

Obětím listopadových demonstrací v Praze.

Pan Jan Borecký z Little Rock, Arkansas, zaslal listu našemu první příspěvek ve prospěch obětí listopadových bouří v Praze, \$1.25. Doufáme, že krásný tento příklad nezůstane bez následování. Další příspěvky přijímá redakce t. l.

Něštěti v dolech.

Jak se v Walsenburgu, Colo., oznamuje, došlo v Maitlandském dolu k velikému něštěti, při němž čtrnáct havířů přišlo o život. Z neznámé dosud příčiny, vzbudil v dotčeném dole plyn. Po výbuchu bylo vytaženo dvanáct zohavených mrtvol dělníků, při čemž došlo k srdcervoucím scénám. Mimo ně pohřešuje se ještě množství jiných horníků, o nichž se předpokládá, že taktéž padli za obětí rozrušenému živlu.

Krajan deportován.

Dne 20. února nastoupil nucený návrat do Evropy po lodí "Kaiser Wilhelm" rakouský poštovní úředník Ferdinand Šopek, který je obžalován, že z vídeňské poštovní spojitelné zpronesl 90.000 korun. Šopek zatčen byl na rekvisici rakouské vlády v Chicagu a odtud dopraven do New Yorku a poslán zpět do Evropy. Prvá telegrafická zpráva, kterou newyorský rakouský konzulát obdržel oznamovala, že Šopek odjíždí do Ameriky a že přibude sem parníkem společnosti Cunard nebo hamburské společnosti. Mezitím ale Šopek přistál s bremským parníkem a poněvadž jel pod cizím jménem, dostal se beze všech obtíží na pevninu. Jeho stopa byla však sledována až do Chicaga, kde byl později vypátrán a zatčen. Nyní bude se musiti před porotou ve Vídni zodpovídati pro podvod a zneužití své úřední moci.

Zavlečený milionář.

Před několika dny byl, jak se z El Paso Tex., oznamuje, unesen bohatý dobytkář Rob. Hannigan z Deming, N. D., a zavlečen do Mogollonských hor. Dne 20. února časně z rána přišel do Silver City posel od banditů a žádal \$1000 dollarů výkupného. Tyto peníze byly mu okamžitě vyplaceny. Po chvíli však přišel jiný posel, který žádal taktéž nových \$1000. I tomuto bylo vyhověno. Bandita prohlásil před svým odchodem, že bude-li pronásledován a nebo budou-li nějaké kroky učiněny k vypátrání jeho soudruhů; bude Hannigan okamžitě zastřelen. Později došla do Silver City zpráva, že zajatec byl propuštěn a že nalezá se na cestě k domovu.

Drobnosti.

K zamyšlené návštěvě Kuby novomanželé Longworthovi se oznamuje, že minulý středu zvolen byl kubský komitét, kterému bylo uloženo náležitě uvítati mladý párek. — Chas. McAttee z Bloomington, Ill., který zažaloval jistý tád W. O. W. na náhradu za to,

že byl při uvádění do tohoto spolku na koze raněn, byl se svojí žalobou odmítněn. — V těchto dnech zavítal do New Yorku známý cikánský houslista Rigo János, který před lety získal si popularitu svým sňatkem s princeznou Chimayovou. Rigo prý je pevně přesvědčen, že Američany svou hudbou okouzíl. — Členové uherického vlasteneckého spolku v New Yorku strhli ve schůzi dne 19. února konané obraz císaře Františka Josefa se zdi, podupali a poklapali ho. Na místo jeho zavěsili obraz prezidenta Roosevelta. Sbirka ve prospěch revolučního fondu v Uhrách, která po tomto činu byla uspořádána, vynesla \$2600. — Dne 23. února byl v Chicagu pověšen Jan Hoch, známý travič své ženy. Stále prý tvrdil, že umírá nevině; sebevraždu proto prý nespáchá, protože myslí, že i neviný může zemřít rukou šerifovou. Byl veselé myslí stále, takže před smrtí kněz se o něm vyjádřil: "Hoch zemře jako pravý gentleman. — Krajan náš Alfons Múcha, který dříve v New Yorku za účelem zřízení malířské školy, též se stále věští přízni v kruzích newyorské inteligence. Deané dostává se mu nových zakázek pro nejpřednější rodiny. Jak se dovídáme, vyjde jeho známý cyklus obrazů "Otče náš" též v anglickém jazyku. — Koncert Janem Kubelíkem a Mladkou Černých uspořádán dne 18. února v Chicagu, vydal se znamenitě. Čistý výtěžek, jenž věnován bude českým dobročinným ústavem jest kolem 3.000 dollarů. — Bohumír Kryl, známý kapelník, oznámil výboru pro zřízení české Útulny a Siroťince, že má v měsíci květnu uspořádati v krásném Riverview Parku koncert ve prospěch dotčeného útele. — Dcera majitele známého pivovaru v St. Louisu, Adolfa Bushe, o níž svého času kolovaly různé zajímavé historie, přece se provdá za svého nápadníka E. A. Scharrera, poručíka v německé armádě. Svatba odbývá se bude tento týden v Los Angeles, Cal.

Tělo zahradou.

Slavný Shakespeare klade v ústa Jagoovi: "Naše těla jsou našimi zahradami a naše vůle jest tam zahradníkem: buď učiníme z nich poušť svou leností nebo ráj svou pílí." Svou nebalostí můžeme učiniti tělo stálým sídlem nemoci neb vonnou zahradou zdraví a síly. Jako bedlivý zahradník nedovolí, by bejřl zničilo zahradu jeho, a proto rychle je odstraní, tak i my první příznak choroby — nechuť k jídlu — zapudíme Trinerovým Léčivým Hořkým Vínem. Ono dá tělu zdravý podklad, aby odolalo snadno útokům chorob, ono sesílí naše vnitřnosti a tím udrží nám pevně, stále zdraví. Není léku, který by ve všech chorobách žaludku a střev byl tak prospěšným jako Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Ono nedráždí, ale povzbuzuje; ono neucí, ale buduje; ono neseštuje, ale sílí vnitřnosti, tvoří novou krev, rozvádí potravu do každé částky těla. Dejte je děcku, mládeži, odrostlému i starci — všem udrževí žaludek, všem upevní zdraví. Uživejte je, jakmile uvidíte, že máte chatrnější chuť k jídlu. V lékárnách. Jos. Triner, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Z Hlavní Úřadovny Č. S. D. P. J.

St. Paul, Minn., 28. února 1906.
Členům a spolkům ČSDPJ.

Dnes večer obdržel jsem zprávu, že nový klub "Jih Poděbradský" přeje si býti v neděli dne 25. t. m. uveden do naší Jednoty jako číslo 20 Willow River, Minn. Čítá 16 členů, 11 mužských a 5 ženských. Spolek ten získán byl snahou br. Václava Karaca, pokladníka spolku čís. 9., za pomoci br. Vojtěcha Štěpána, tam síce bydlicího, ale příslušícího k čís. 2. Pro nedostatek času nelze nám závčas oznámiti přístup nového čísla do jednoty a ježto i pomocí telegrafu jen stěží by je oznámení v čas dostihlo, žádáme ctěné spolky, aby nový spolek ten dopisy v jednotu uvítaly a s členy jeho se seznámily. Dopisy prozatím adresujte: Alb. J. Štěpán, Willow

River, Minn. Po svém uvedení oznámí číslo 20 své úřadovny, již v příštím čísle orgánu budou v adresáři oznámeny.

V posledním čísle orgánu byla uveřejněna zpráva za čtvrté čtvrtletí a pak za celý rok, poněvadž ale na více místech staly se tiskové chyby, tu ony části zprávy, kde byly součty chybně uvedené, budou znovu opravené v orgánu uveřejněny, tak aby se mohl každý člen přesvědčiti, že veškeré součty byly správně spočítány. Doufáme též, že pořadatelský orgán dá příště na to bedlivý pozor, aby se podobné chyby tiskové vícekrát nestaly.

Ve Svornosti, Lásece a Bratrství
Vác Tyra, Fr. A. Krch,
předs. tajemník.

Členné Hlavní Úřadovny ČSDPJ v St. Paul, Minn.

Tímto se dávat vědět, že Spolek Bratří v Kruh, čís. 5 ČSDPJ, usnesl se v dnešní řádné schůzi, aby bratr Antonín Mareš byl ze spolku vyloučen, pro neplnění svých povinností ku spolku a Jednotě, jak na řádného člena se patří. Taktéž podle stanov a zákonů ztrácí veškerá práva na přijetí a výhody jednotou a spolkem poskytnované.

Na důkaz pravdy příkládám spolkovou pečeť.

Dáno v New Prague, Minn., dne 25. února l. p. 1906
jménem spolku
(Pečeť) M. F. Baštyř, taj.

OWATONNA, Minn., dne 20. února 1906. — Jest mou povinností a jest již také čas, abych pustil opět pár řádků do našeho orgánu, ale nikoli jako by se utrhly od řetězu; poněkud volněji, neboť bych byl nerad, aby to někoho polekalo. Chtěl jsem už dávno psát, ale vždycky mi do toho něco přišlo, tak že nebyl jsem to dopis dokončit. A o čem také psát? O počasí? To myslím už dávno je známo. Chvála lit nemám co a hanit také nechci, nechci-li slyšeti komary bzučeti a cítiti je přes naši tlouci. Pochválit měl bych aspoň to naše městečko, jak jest krásné a tiché, zvláště v neděli. Jaký jest to rozdíl mezi zdejším životem a tam v Čechách, kde jest v neděli neveselejší a neživější. Jsem již zde několik roků, ale upomínka na tu starou vlast a ty české písně, nikdy mi nevyvází z paměti. Zvláště tato stále mi zní v uších:

Jestli jednou dřív než umřu,
Čechy chtěl bych viděti,
české zpěny českých dívek,
jestli jednou slyšet.

Acť, jak blaze by mně bylo,
jak by se mně ulehčilo,
o jak jsi krásná vlastní má,
ty Čechů otčina!

A na mnoho jiných písní ještě vzpomínám. Ale zde v neděli je ticho a všedního dne je to asi také tak; zdejší půl druhé fabriky a mlýno, mnoho hluku nenadělají, za to farmáci kramotí zde do té časy, když jezdí s povozy do našeho městečka. Minulý leden si zde farmáci pěkně zajezdili na sáních; cesta byla jako mlát. Nyní ale snad zase pěkně musili složit, na pensi a zase zapláhnout do

vozu, neboť cesta se jim zase roztála. O ano, Owatonna je pěkné městečko, zvláště pro toho, kdo má pár . . . sic nebo . . . lion; ten tady může být docela dobře živ. Já bych si také přál mít nějaký ten . . . lion, pak bych byl spokojen. Mnozí se ovšem domnívají, že je u mne peněz dost. Přál bych si je mít a kdybych je měl, byl bych veselější. Mohl bych potom chodit do divadel a k muzice. Ale zde je to s mnohým dosti špatné. Co za leto vydělá, přes zimu zase utratí. Na východě chtějí prý stávkovat! To já už stávkuju od podzimu a tudu musím bezpochyby stávkovat ještě hodně dlouho, než se udělá lepší a teplejší počasí. Nyní ale musím už přestat, abych za to mé povídání nedostal nějaký present. (Ovšem pěkný bych rád přijal, ale o špatný nestojím) Co se týče našeho spolku, musím doznati, že řádně pokračuje. Před několika lety přehnal se tu bouře, která by byla skoro už spolek náš z kofenů vyvrátila. Díky však některým našim krajanům a bratřím, kteří o to se zasadili, aby spolek náš se udržel. Doufám pevně, že i nadále spolek náš se udrží a že bude lépe pokračovati než dosud. Máme opět jednoho čekance a chybí jen lékařská prohlídka a uvedení. Ovšem, jestli totiž si to ještě nerozmýšlí, jako se nám to již jednou stalo. Jiný člen byl zase jen u našeho spolku dva měsíce a odstoupil. Za nedlouho na to přistoupil k ZČBJ., kde se ani podporu v nemoci neplatí. Naše spolky vyplácejí v nemoci \$3.00 týdně. Zdá se, že jakási zášť a nezávisť snaží se všemožně, by větev od stromu, který rdárně kvěsti začíná, ulomila, anebo aspoň vrůst jeho zastavila. Doufám však, že se tak nestane. Je mi divné, že tak málo členů schůze navštěvuje. Což se hněvají, nebo bojí? Vždyť žádnému se nic nestane; pohovoříme si pojednáváme, zaměříme se, ukončíme schůzi a jdeme zase domů. Svornost, láska a bratrství má panovati mezi námi. A stalo-li se kdy, že jsme si ublížili, domluvme se, odpusťme si, poraďme jeden druhému a budme zase svorní. Vždyť jsme všichni Čechové. S vřelým pozdravem na všechny bratry, sestry a vůbec všechny čtenáře, Anton J. Wacous,
tajemník čís. 8 ČSDPJ.